

יבמות נה
עניין: ערירים

תהלים קלז

**שְׁמַחְתִּי: וְזָכַר יְהוָה לְבָנֵי אֲדָוִם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:**

רש"י

חורבנה אעלה להזכירו צראש כל שמחתי: (ו) ערו
 ערו. לשון חורבן וכן חומות צבל הרחצה ערער
 תחערער (ירמיה נא נט) וכן ערות יסוד (סבוק ג) ואינו
 נופל אלא על דבר שעוקרין שרשיו מהארץ: (א) נגד

זהר חדש נט ע"א

האי נעל פרישות אשה. א"ר יוחנן צריך האדם לבטוח
 בקונו וליקח אשה ולהוליד בנים שלא ילך ערירי לעולם
 הבא דתנן מאי דכתיב [ויקרא כ' כ] ערירים ימותו דכל
 מי שאין לו בנים בעולם הזה הוא כאלו לא נברא
 ולא היה ונקרא ערירי מן העוה"ו ומן העולם הבא
 דא"ר יוחנן מאחר שהאדם נושא אשה ומוליד בנים
 נקרא עבד ה' ונוחל העולם הזה והעולם הבא דכתיב
 [יחזקאל מ"ד ל] להניח ברכה אל ביתך משל למה הדבר

זהר ויחי רכח ע"ב

בנין מה כתיב (ישעיה נח) ויבן חליו וגו' כי מת חתה ונח תחיה ותנין כי מת חתה
 בעה"ז ולא תחיה בעולם הבא מ"ט בגין *דלח אוליד בנין דכל מאן דלח אשתדל
 לאולרם בנין זהאי עלמא לא מתקיים בעלמא דחתי ולא יהא ליה חולקא בהוא עלמא
 ואשתרכת נשמתיה בעלמא (דחתי) ולא אשכחתי נייחא באתר דעלמא ודא הוא עונשא
 דכתיב באורייתא (ויקרא כ) ערירים ימותו ומתרגמינן בלא ולד בגין דמאן דחיהו בלא
 ולד כד חזיל בהוא עלמא מיה הוא תמן מיה בעלמא דין ובעלמא דחתי וע"ד כתי'
 כי מת חתה ולא תחיה ולא עוד אלא דשכינתא לא שריא עלוי כלל כדין כתיב ויסב

זהר וישב קפז ע"ב

רבי חייא בעה האי דחיהו זבאה שלימא ואשתדל באורייתא יומי וליני וכל עובדוי
 *לשמא דקב"ה ולא זכה לבנין זהאי עלמא כגון דאשתדל בהו ולא זכה. או דהו ליה
 ומיתו מה חינון לעלמא דחתי. ח"ל רבי יוסי עובדוי וההיא אורייתא קא מגינן עליה
 לההוא עלמא. אמר רבי ינחק עלייהו ועל חינון זכאי קשוט [א] [כגון רבי יוחנן
 דהו ליה בנין ומיתו וכגון רבי חזקיה דחיהו עקר] עלייהו כתיב (ישעיה נו) כה
 אמר יי' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי וזכרו באשר הפלתי ומחזיקים בצביתתי
 מה כתיב בתריה ונתתי להם צביתתי ובחומותי יד ושם עוב מצבים ומצנות שם עולם
 אהן לו אשר לא יכרת בגין דחלין חית לון חולקא לעלמא דחתי. ח"ל רבי יוסי